

- 2) När förvaltningsavgifter endast utgår för investeringsverksamhet som inte faller inom tillämpningsområdet för mervärdesskatt, är det då ändå möjligt att finna ett nödvändigt samband mellan dessa kostnader och den ekonomiska verksamhet till vilken de investeringsintäkter som genererats genom investeringarna bidrar, så att avdrag för den ingående mervärdesskatten kan göras på grundval av arten och omfattningen av den utgående ekonomiska verksamhet för vilken det föreligger avdragsrätt för mervärdesskatt? I vilken utsträckning ska hänsyn tas till de syften som de genererade intäkterna ska användas för?
- 3) Ska åtskillnad göras mellan mervärdesskatt på transaktioner vilka ska tillföra kapital till en verksamhet och mervärdesskatt på transaktioner som ger upphov till löpande inkomster, som skiljer sig från löpande inkomster vilka härrör från utgående ekonomisk verksamhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Irland) den 17 maj 2018 – Hampshire County Council mot C.E., N.E.

(Mål C-325/18)

(2018/C 249/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i det nationella målet

Klagande: Hampshire County Council

Motpart: C.E., N.E.

Tolkningsfrågor

- 1) I en situation där det påstås att barn olovligen har förts ut från det land där de har sin stadigvarande hemvist av sina föräldrar och/eller andra familjemedlemmar i strid med ett domstolsavgörande som en offentlig myndighet i den staten utverkat, får nämnda myndighet då ansöka om verkställighet av ett domstolsavgörande vari det förordnas att barnen ska återföras till denna stat hos domstolarna i en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾? Eller skulle detta innebära ett otillbörligt kringgående av artikel 11 i den förordningen och av 1980 års Haagkonvention eller på annat sätt innebära rättsmissbruk från den berörda myndighetens sida?
- 2) I ett mål som gäller verkställighetsbestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2201/2003, är det tillåtet att förlänga en frist såvitt gäller tillämpningen av artikel 33.5 när fristen överskridits med mycket kort tid och en förlängning av fristen skulle ha beviljats enligt nationella processuella regler?
- 3) Utan att det påverkar svaret på fråga [2] önskas svar på följande fråga: I en situation där en utländsk offentlig myndighet för bort barnen från en medlemsstat, vilket utgör själva tvisteföremålet, med stöd av ett beslut om verkställighet som gjorts *ex parte* enligt artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 och detta sker innan föräldrarna delgetts beslutet – vilket därmed berövar dem möjligheten att ansöka om uppskov med verkställigheten av ett sådant beslut i väntan på att ett överklagande prövas – ska ett sådant agerande anses som en kränkning av föräldrarnas rättigheter enligt artikel 6 i Europakonventionen eller artikel 47 i stadgan med följd att en förlängning av fristen (såvitt gäller tillämpningen av artikel 33.5 i förordningen) bör beviljas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1)